

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter veljo po pošti prejemam za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 4 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljanje je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravljanje naj se blagovolijo pošljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administraivne stvari.

Državni zbor.

Na Dunaji, 21. februarja.

Poslanska zbornica se je v današnji seji bavila izključno s peticijami. Nobena ni bila zanimiva, včlic temu pa so nemški poslanci, levičarji in nacionalci našli povod razgrajati. Protestovali so namreč hrupno proti temu, da je posl. grof Kounic o neki stvari poročal v češkem jeziku.

Jedino, kar je bilo splošno zanimivo, so bile opomnje poslancev dra. Dyka in dra. Kronawettra glede načina, kako ravna vlada s peticijami, katere jej odstopi poslanska zbornica v rešitev. Oba poslance sta zahtevala, naj se naredi dosedanje praksi konec s tem, da se določi, da mora vlada zbornici poročati, kako je rešila oddane jej peticije. Predlog ni obveljal.

Izmej stavljentih iniciativnih predlogov je važen le jeden: posl. Marchet in tovarisi so predlagali, naj se prepove izdelovanje vina na umeten način. Posl. Steinwender in tovarisi so interpelovali finančnega ministra, zakaj je zadnji obrok valutnega posojila oddal po 4% in zakaj je stvar izročil bančnemu konsorciju.

Naposled je bila še tajna seja, v kateri se je čitala interpelacija posl. dra. Kronawettra glede konfiskacije dunajskega tednika „Die Zeit“.

V Ljubljani, 22. februarja.

Pogoj koalicije. Nakrat so izvedeli nekateri listi, da se je Hohenwart izjavil ob snovanju koalicije, da drugače vanjo ne vstopi, da se zagotovi celjska gimnazija in da bi Windischgrätz tudi vlade ne bil vzprejel, da se vodje levičarjev niso izrekli za celjsko gimnazijo. Stvar je stala najprej v nekem budimpeštanskem listu, ki ima tudi dopise iz dunajskih vladnih krogov. Včlic temu pa stvar ni povse verojetna. Tedaj, ko se je sklepala koalicija, bili so nemški konservativci in liberalci zaradi Taaffejeve volilne reforme tako zbegani, da najbrž na celjsko gimnazijo nikdo niti mislil ni. Ko bi stvar bila tako zagotovljena, bi gotovo tista nemško-liberalna glasila, ki imajo zvezo z vlado, ne trdila, da se celjska gimnazija ne vjema z načeli koalicije. Pa tudi nemški konservativci bi v Gradci ne bili igrali tako čudne uloge, da bi vedeli, da je res celjska gimnazija tak pogoj koalicije, da bi zaradi nje odstopil Windischgrätz. Tudi mnenje nekaterih listov, da imajo slovenski poslanci res kako odločilno besedo v koaliciji, je napačno. Navedli smo že, kakšnega mnenja je „Slovenec“ o tej stvari, ki ima vsaj z nekaterimi konservativnimi poslanci nekaj zveze, če tudi gospod Klun se zadnji čas brani zvezo z njim. Sicer je pa nam istrško vprašanje najbolje pokazalo, kako malo vpoštevajo v koaliciji slovenske poslance. Vse njih interpelacije bile so bob v steno. Na nemške liberalce prisako močno nemški nacionalci in zaradi tega je pričakovati, da bodo napeli vse sile, da preprečijo gimnazijo v Celji. Vsi njih listi prete z izstopom levice iz koalicije in to ni le prazno strašenje, mnogi bodo prisiljeni iti v opozicijo, ako nečejo odložiti mandata. V tem slučaju bi se pa koalicija razbila. Tega se pa boje konservativci in Poljaki, vedoč, da višja volja zahteva volilno reformo, katera pa brez levičarjev ni mogoča, ako se neče izvršiti po načelih grofa Taaffeja, česar se pa konservativci in Poljaki najbolj boje. Zaradi tega je verjetno, da bodo mnogi radi odtegnili se glasovanju, da celjska gimnazija pade. Iz tega je vidno, da je mnogo odvisno od levice, kako se stvar reši.

Položaj nikakor ni ugoden in to je posledica politike naših koaliranec, ki niso porabili vseh ugodnih prilik.

Koalicija ne stoji na trdnih nogah, dasi so jej botrovali knezi, grofi in baronje. Že samo taka malenkost, kot je dvojezična gimnazija v Celji, spravlja njen obstanek v največjo nevarnost. Zares na slabih nogah mora stati vsa ta tvorba, ako je že taka malenkost utegne iz podmakniti ves temelj. Kaj bode še, ko prideta na vrsto davčna reforma in volilna reforma, kjer je pričakovati še vse drugačnih nasprotij. Zaradi tega že razne stranke računajo s tem, da se koalicija razbije in potem razpiše nove volitve, kajti s tem parlamentom bi najbrž tudi grof Thun ne mogel dolgo vladati.

Bližajoča se kriza. Knez Windischgrätz baje želi, da se volilna reforma reši še letosno pomlad, stranke se pa še niso nič približale sporazumljenu. Stvar ima sedaj v rokah pododsek, ki pa še ni ničesa storil, ker je v njem toliko različnih mnenj, kolikor je članov. Baš vprašanje o volilni reformi nam kaže vso konfuznost koalicijске politike. Predno se razne stranke za kaj zavežejo, je vendar treba, da se nekoliko dogovoré, kako jo bodo izveli. Vsega tega pa pri koalirancih ni. Največ upanja ima pač še osnova posebne kurije, v kateri bi volili vse novi volilci. Za ta načrt so vsaj levičarji in Poljaki, pa tudi vlada, ki je sama najprej sprožila to misel. Konservativci se upirajo. Če ne odjenjajo, se volilna reforma ne bude dala izvesti in ministerski predsednik preti, da odstopi, ako se stranke kmalu ne sporazumejo. Njegov naslednik bude baje grof Thun, sedanji namestnik češki, od katerega se pričakuje, da bode s svojo odločnostjo že koalicijске stranke prisilil h kakemu sporazumljenu. Seveda se ne ve, če bi imel kaj sreče, na Češkem se je pod njegovim vladanjem nasprotje mej strankami le poostriло, in kdo ve, če bi ne bilo tudi tako v državnem zboru.

Konservativni klub se je izjavil, da bode glasoval za predlog, katerega bode stavlji Dipauli, da se petakarjem, ki bi po davčni reformi zgubili volilno pravico, ta pravica varuje. Temu predlogu se bode upirala levica. Zanj pa ni treba dvetretjinske večine, zato ni dvombe, da bode vzprejet. Gotovo pa ni, da bi ga vzprejela gospodska zbornica ali pa da bi ga vlada predložila sankciji, ker po njenem mnenju pač vse take stvari spadajo v občno volilno reforme.

Malo absolutizma v Nemčiji. Malokomu je znano, da v obeh vojvodinah meklenburških nimajo nobene ustave. Vse stvari, ki drugod spadajo v deželne zbole, vlada samostojno rešuje. Seveda državne poslane volijo tudi Meklenburžani. Te dni je nemški državni zbor se posvetoval o tem, da bi se vpeljala tudi na Meklenburškem ustava. Poslanec Richter je kaj dobro slikal razmere na Meklenburškem. To je pa dejelnega pooblaščenca vojvodine meklenburškejako razdražilo in je v kaj nedostojnih izrazih ugoverjal, da se državni zbor meša v meklenburške domače zadeve. Predsednik Lewetzow ga je zaradi nedostojnih izrazov poklical k redu. To je v Nemčiji prvi pot, da je predsednik poklical kakega vladnega zastopnika k redu.

Naše posojilništvo.

Spisal Posojilničar.

Z zanimanjem smo čitali v „Slov. Narodu“ sestavke g. Lapajneta o naših posojilnicah, ki so nam pač že doslej vesel znak našega preporoda. Zanimivo je, da blizu sto zavodov na Slovenskem krepko deluje, da rabi v svojem notranjem in zunanjem

poslovanji naš rodni jezik, a ni manj zanimivo, da ob jednem krepko upliva na blagostanje naroda. Tudi v tem poslednjem oziru kaže se od leta do leta vesel napredek, a prikrivati ne moremo, da bi bil le-ta še mnogo večji, ako bi se nekateri principi starejših posojilnic prilagodili naprednemu prometu in celo zakonodajstvu.

Prvi in glavni uzor nam je: blagostanje našega naroda; zato pa moramo popolno nepristransko opozoriti na načela, katera so se deloma našim posojilnicam morda že priporočala, na katera pa se ozira vse premalo.

Ako vam je gmotno blagostanje naroda prva skrb, moramo mu po posojilnicah dati primernih sredstev, da se izkopije iz gmotne bede. Ta sredstva, to so posojila, imajo biti kar se da pristopna; posojila morajo biti nizka sama po sebi in z vsemi pridevki ter morajo biti urejena tako, da jih dolžnik vrnja po najlažjem načinu.

V to svrhu je pred vsem znižati posojilom obrestno mero, katera ne bodi višja kakor začnita, torej sedaj 5%. Res je, da je v nas denar še dokaj drag, a res je tudi, da se nam po hranilnicah kopiči tako, da ne nosi več kot po 4%, in pri večjih svotah še manj. To velja posebno o hranilnicah, ki so nam nasprotne. Prav gotovo je, da bode treba obresti hranilnih vlog tudi pri nas še znižati, kakor se je to že zgodilo drugodi. Skrajni čas je torej, da tudi slovenske posojilnice znižajo obresti hranilnih vlog in deležev, in sicer za sedaj na 4 1/4%. To bode vložnikom še vedno ugodnejše, kakor da denar nalagajo v hranilnicah, katerih marsikater ne dajo nikake večje varnosti, kakor posojilnica z neomejeno zavezo trdnih deležnikov ali tudi posojilnica z omemjeno zavezo, ki je z deleži dobro založena. Sicer bodo pa hranilnice po 4 1/4% tudi še same pri posojilnicah nalagale. Ker bode mej obresti hranilnih vlog in posojil le 4 1/4%, razločka, bode se ve posojilnici nekoliko manj dobička, oziroma tudi nekaj manj letnega doneska k začuvnim zakladom, a tega se ni ustrašiti. Ustanavljanje deležnikov se morajo tolažiti s tem, da jih dolžniki puste sami, ako jim oni ne dajo nižjih obrestij; posojilnice kot take pa naj bodo prepričane, da je v čežje zaupanje, ki ga s tem dobe nad vsak začuvni zaklad in da je blagostanje v narodu največji zaklad, katerega je pač vsak deležen. Sicer pa dobiček in začuvni zaklad radi tega najbrže ne bodeta manjša. Brez dvoma je, da se bode po takem znižanji obrestij vprašanje po posojilih podvojilo in potrejilo. Po 6%, kakor zahtevajo večji del posojilnice, dobodo se posojila lahko od zasobnikov i brez posebnih troškov, po 5% pa ne več lahko. Naše posojilnice so z večine dobro založene z denarjem in ne škodi jim, ako z utesnitvijo pravil posodijo do bližu polovico posojil tudi na zemljišča, recimo samo po 6%. S tem pa prevzamejo lahko mnogo prav trdnih terjatev, ki so se obvestile le za 1/4% višje; sicer s prav malimi troški po zakonu o konvertovanju denarnih terjatev od 9. marca 1889, št. 30 drž. zak. Vsled tega pa se promet mnogo poveča in dobiček z njim sploh ne zmanjša, najbrže pa tudi poveča. To bode tem lažje, ker je vsled znatno zmanjšanih obrestij, pri novih podaljšanih posojilih lahko jemati primerno poslovnilo, morda krog 1/2% posojenega zneska. S to poslovnilo plačevale se bodo vsled povečanega prometa lahko blagajniku nagrade za druge poslujejoče osobe.

Možnost take ureditve je torej jasna, po praktičnih skušnjah pa je dobro uspevanje posojilnic

po istib uredbah gotovo. Več malih posojilnic na Koroškem in nekaj tudi že v drugih slovenskih deželah ima samo 1% razločka mej obrestni hranilnih ulog in posojil in jemlje k temu manj poslovno, kakor 1/2% od posojil. Razun tega je ta razloček samo 1/2% pri vseh, tudi najmanjih hranilnicah, katerih več ima manjši promet kakor naše starejše posojilnice. To velja n. pr. o mlini hranilnici v Kranji, ki ima vzlic taki obrestni meri, vzlic upravnim in ustanovnim troškom vendar že drugo leto krog 450 gld. čistega dobička.

Še nek izgovor je proti nižji obrestni meri, ki pa res ni imeti resnim. Največ taki, ki bi rade dražje posojali, namreč trdijo, da se vsled nižjih obresti napravljajo lahkomiseln dolgovi! Prepričani smo, da je ravno narobe, da se namreč pri manjših obrestih z novimi posojili plačujejo stara posojila z večimi obrestmi, kar je vsakako v korist gmotnemu stanju naroda. Posojilniško načelstvo, ki ima biti cvet razumnih mož dotičnega okraja, pri nastalem večjem prometu tudi lažje in natančneje izbira svoje dolžnike.

Vse te prednosti je uvidela tudi država sama, katera je ravno takim posojilnicam, katerih razloček mej obrestni hranilnih ulog in deležev z jedne ter posojil z vsemi pripadki z druge strani ne presega 1 1/2% in katere vstrežejo še nekim drugim zahtevkom, dovolila razne olajšave z zakoni od 1. junija 1889, št. 91 in 11. junija 1894, št. 111 drž. zak.

Znižanje obresti je torej prvi nujni zahtevek, ki ga moramo staviti večini naših posojilnic. Posojilnice so skoro jedini naši denarstveni zavodi, ki vsaka v svojem okraju najlažje in najhitreje pomorejo s personalnim pa tudi hipotekarnim kreditom. Hranilnica, ki je za več okrajev, ne more in včasih neče poznati posebnih razmer, ki niso razvidne iz posebnih listov in na koje se le ozira, ako je na nje sedežu primeren zastopnik in pripršnik. V tem oziru bi prosilci z dežele lahko marsikaj povedali.

(Dalja prih.)

Program grofa Margherija.

Kandidat za državnozborski mandat dolenjskih mest in trgov grof M a r g h e r i je predvčerajnjim sklical v Novem mestu volilski shod, na katerem je razvil svoj program.

Kakor smo podali svojim čitateljem program obeh drugih kandidatov, g. sodnika Višnikarja in g. prof. Zupana, tako naj priobčimo tudi vsebino Margherijevega programa.

Začetkom svojega govora je kandidat povdarjal, da se morejo volilci o kandidatovi vspodbujenosti, zastopati njih politične, narodne in gospodarske interese, le prepričati, če govori z njimi v tistem jeziku, v katerem se vrše razprave v drž. zboru, saj je moč te interesu krepko in navdušeno zastopati tudi ako poslanec ne zna slovenske besede. Zajedno pa se je kandidat opravičil, da govori nemški, tudi s tem, da slovenskega jezika ni zadosti zmožen.

Kandidat je potem povdarjal, da mora tisti, ki aspirira na zaupanje volilcev, katerih večina je narodna, imeti trdni namen, z vsemi sredstvi se potegovati za vitalne interese dotične narodnosti, in sicer ne samo v kolikor živi v tej kronovini, ampak sploh za ves narod. To je po sebi umevno, in da drugi kandidati tega niso omenili, rekel je kandidat, da bi tega sploh ne bil omenil, zagotavlja pa volilce, da bo vedno pomnil, kdo ga je volil in izvrševal iz tega izvirajoče dolžnosti tudi tam, kjer gleda nanj ves narod.

Potem je kandidat nadaljeval: Neki drugi kandidat je po nepotrebni spravil v razgovor verško šolo. Dotični kandidat je to vprašanje kot prvo in najvažnejše postavil v svoj program. On sam ne verjame, da se bo v tem kratkem času, za kateri želi biti izvoljen, premenila podstava sedanji šoli, ako pa to veruje, potem mi ni jasno, kake konsekvensije bi iz tega nastale: v tistem hipu namreč, ko bi se šola vzela državi in izročila cerkvi, nastala bi opozicija, katera bi bila sposobna, spraviti v nevarnost obstanek države. Sedaj nasprotujoči si elementi kakor Staročehi in Mladočehi, nemški nacionalci, levičarji, celo velik del Jugoslovanov in iridentovci — vsi bi se združili na odpor in bi se ne omejili samo na legalna sredstva, njih odpor bi zadobil take dimenzije, da bi se prevrgel v revolucijo.

Kandidat se je izrekel zoper to, da se vprašanje o verski šoli sproži sedaj, ko se Evropa trese pred socijalizmom in potem nadaljeval:

S tem pa še ni rešeno cerkveno vprašanje. Vsak trezen opazovalec političkih razmer v raznih

državah je moral spoznati, da vlade nagibljejo na levo, tudi pri nas v Avstriji je tako in lahko se zgodi, da dobimo liberalno ali radikalno ministerstvo, katero nas utegne presenetiti s predloga o obligatorični civilni poroki, o podržavljenju matic in o recepciji židov.

Izrekel bi se zoper take predloge. Glede vodstva matic se ne čuje pritožb; v župnijskih knjigah se lahko najdejo listine, ki segajo več sto let nazaj, kar bi ne bilo, da vodijo matice župani ali notarji.

Veliki kapitalisti se ne omeje več na zbiranje mobilnih kapitalov, začeli so kupovati zemljišča, kar vidimo tudi na Gorenjskem. Tu je večji del zemljišč, ki je bil prej last zasebnikov pozneje industrijalnih družb, prešel v roke nekaterih posamičnih kapitalistov. Posledica njih velikanskega imetja je, da lahko kupujejo kmetska posestva in je združijo z njih loviščem ter je tako porabijo za neproduktivne namene. Vsled tega propada kmetski stan in na rodognospodarska škoda je nepreračunljiva.

V malih mestih na Dolenjskem oškodujejo trgovca in obrtnika krošnjarji s tem, da mu otežkotijo prodajo njegovega blaga in njegovih izdelkov, k občinskim bremenom pa nič ne doprinašajo. Tem nezdravim razmeram se mora konec narediti in zato sem zoper recepcijo židov.

Na prvi pogled bi se dalo soditi, da mej meno in gosp. Višnikarjem ni bistvenega razločka, zakaj tudi jaz pristopim najbrž Hohenwartovemu klubu, toda on je to vladu obljudil in mora vsled tega tudi ostati v tem klubu, jaz pa sem poziv, naj to obvezno obljudim, odklonil, ker je mogoča eventualnost, da bi v interesu volilcev ne bilo mogoče ostati v klubu. To je jeden principijelnih razločkov mej meno in Višnikarjem.

V kratkem utegne priti na dnevni red tudi temeljita davčna reforma. Kdor, kakor jaz ve, kako vlada prav glede finančnih vprašanj na poslance pritiska in kako težko se državni uradnik, če si neče sam škodovati, upre temu pritisku, ta zapazi tudi v tem oziru razloček mej meno in okr. sodnikom Višnikarjem.

Na svojem malem popotovanju po dolenjskih mestih so mi volilci izrekli svoje materijelne želje.

Prepuščam vam torej sodbo, kdo ima več upanja na uspeh: ali kandidat, ki pozna osebno večino svetovalcev cesarjevih in ki pozna časih prav spolzke parkete v ministerskih palačah in kateremu tudi razmere v drž. zboru niso povsem tuje, ali kandidat, kateremu je Dunaj neznan svet.

Finančnji položaj naše države je sedaj jako ugoden; če smemo verjeti dobro informovanim listom, ima država v svojih blagajnicah 350 milijonov goldinarjev prihrankov. Vsled nameravane davčne reforme in rastočih dohodkov od davkov se bodo naše finance še zboljšale. Z ozirom na to bom skrbel, da se pomore propadajočim trgovcem in malim obrtnikom.

Trudil se bom tudi, da se že korenito urede uradniške plače, da vlada ne bo uradnikom več vrgla milijona ali poldrugega milijona kot nekako miloščino, pri katere svote razdelitvi se stavljajo taki pogoji, da je s podporo le malo komu ustrezeno.

Samo po sebi je umevno, da ima poslanec dolžnost potegovati se za materijelne koristi posamičnih volilnih krajev. Nečem po vzgledu protikandidatov imenoma vse to navajati, obetam le, da se bom za vse gorko potegoval.

Ravnajte na dan volitve po svojem prepričanju, ne dajte nase uplivati niti osebnim simpatijam ali antipatijam, katere morda obudi stališče in stan kandidatov. Iz osebnih koristij se ne potegujem za mandat. Želim biti izvoljen, ker mi s tem izkažete svoje zaupanje. Ako mislite, da bi zamogel vašim zahtevam ugoditi, potem sem vam vzlic marsikaterim žrtvam, ki bi mi je poslanstvo naložilo, na dispozicijo.

Dopisi.

Iz Starega trga pri Loži. (Naše veselice.) Letošnji predpust smo imeli dve veselici. Prva je bila dne 2. februarja. To veselico je priredil "tarčostrelski klub" v prostorih gospoda Iv. Benčina. Zanimanje je bilo veliko. Prišli so skoraj vsi domačini deloma maskirani, deloma ne. Maski so bile vse elegantne, petje izborni. Druga veselica je bila dne 17. t. m. Priredila jo je naša čitalnica, a obnesla se je povsem dobro. V lepo okrašenih prostorih nabralo se je premnogo občinstva in vsak je bil zadovoljen, da je prišel, kajti zabaval se je najprijetnejše. Pred plesom razveselile so nas naše

vrle gg. pevke in pevci z lepo ubranim petjem. Pokazalo se je, da trud in dobra volja vse premačata. Da se je petje tako vrlo obneslo, se imamo zahvaliti pred vsem nevtrdnemu povovodji, gosp. nadučitelju Gašparinu, ki zaslubi javne pohvale. Društu pa zakličemo: Le tako naprej! Jedva so potihiali zadnji zvoki petja, že zadoni godba, in — kdo bi jo vzdržal to razkošno mladino, vse je hitelo na ples! To so se vrtili, da ni bilo konca ne kraja! Jojmene, ti pregrešni ljudje! Vsa čast vrlim odbornikom in neumornemu predsedniku, g. Pečetu, ki so vse storili, da so zadovoljili občinstvo. Pa od g. Pečeta itak ni drugega pričakovati. Povsodi je zraven, kjer gre za dobro stvar. Obžalovati je le, da imamo jedva par dni predpusta še, kajti — neizrečeno radi plešemo!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 22. februarja.

— (Slovesne zadušnice) za pokojnim nadvojvodo Albrehtom bodo jutri zjutraj ob 10. uri v tukajnji stolni cerkvi.

— (Slovensko gledališče) Druga predstava znamenitega igrokaza "Jan Vyrava" ni imela zaslužene usode: gledališče je bilo nenavadno slabo obiskano. Res da ni bilo dobiti godbe, a zaradi te vendar nihče ne hodi v dramo, in mej akti so se vsled tega ugodno skrajšali. Igralo se je dobro, deloma odlično. Veliki ljudski prizori so se vršili točneje nego v prvič, gospica M. Nigrinova (Kristina) in g. Šturm (stotnik Hrovat) sta dobro popolnila svoji novi mesti.

— (Sokolova maskarada.) Odbor "Sokolov" je pozval svoje društvenike, ki se misijo nemaskovani udeležiti maskerade, naj pridejo v društveni opravi.

— (Klasično!) To besedo smo zapisali na čelo notici, v kateri smo zavrnili nedostojni napad Gojmira Kreka v "Südstr. Post". Ta gospod se je v rečenem listu novič razkorčil in v svojem odgovoru zbral toliko psov, da to že ni več klasično, ampak — prostaško. Mi ne odgovarjamamo več, ker se nam vidi škoda, da smo že prvič reagovali na kritiko — take vrste.

— (Slovenskega planinskega društva) II. občni zbor vršil se je dné 11. t. m. v hotelu "Lloyd". Načelink g. prof. Orožen je konstatiral, da društvo lepo in urno napreduje, da je bilo delovanje plodonosno in da so namere društva naše glasen odmev na mnogih krajih. Nadalje je hvaležno omenil, kako uspešno delujeta Savinska in Kamniška podružnica in naznanih, da se dve drugi podružnici ravnjata snujeta. Društveni tajnik gospod A. Mikuš je potem natančno poročilo o delovanju odbora in podružnic. Društveni odbor je imel 30 sej, priredil je 6 društvenih izletov in 3 zabavne večere s predavanjem. Število društvenikov pomnožilo se je za 62 tako, da šteje društvo sedaj 289 članov. Razen onih v naznamku, kateri je meseca majnika 1894 izšel, izkazanih 113 potov, zaznamovalo se je še 62 potov, tako da je sedaj 175 potov zaznamovanih, kar je gotovo priznanja vredno. Dalje je društvo lani zgradilo dve planinski koči. Društvo je izdalо in založilo lično knjigo s podobami "Vodnik za Savinske planine", in začelo izdajati planinoslovstvu posvečen mesečnik "Planinski Vestnik", katerega dobivajo člani brezplačno. Naročnina znaša sicer 2 gld. na leto, za dijake 1 gld. 20 kr. Podpora je dal društvo deželni zbor kranjski 200 gld., mestna občina ljubljanska pa 200 gld., južna železnica je dovolila članom znižano vozino. Iz poročila društvenega blagajnika se razvidi, da je bilo denarnega prometa 1685 gld 79 kr., in da je izkaz društvene imovine jako ugoden. Pri zadnji točki dnevnega reda: raznoterosti, stavljal je društveni član gospod Mandelj predlog, da se društvenemu odboru nalaga, naj stori potrebne korake, da se "Slovenško društvo" spoji z obstoječima hrvatskima planinskima društвoma. Predlog se je sprejel.

— (Slov. del. pevsko društvo "Slavec") priredil na pustni torek dné 26. t. m. v prostorih Perlesove restavracije ples. Maske dobro došle. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina za osebo 30 kr., rodbinske vstopnice za 3 osebe 70 kr.

— (Obrtniški plesni vendek) priredil člani bolniške blagajne mojstrov zadruž rokodelskih obrtorov v Ljubljani v torek dné 26. sredočna t. l. v prostorih Hafnerjeve pivarne. Vstopnica za gospode po 50 kr. se dobijo v prodajalnici gosp. Fr. Kaiserja, Šelenburgove ulice št. 6, in zvečer pri blagajni. Začetek plesu ob polu 8. uri zvečer. Čisti dohodek namenjen je rezervnemu zakladu bolniške blagajne mojstrov.

— (Tedenški izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske) od 10. do 16. februarja. Novorojenec je bilo 23 (= 37.96 %), mrtvorojenec 1, umrlih 25 (= 41.08 %), mej njimi so umrli za vratico 5, za jetiko 4, za vnetjem soplinskih organov 3, za želodčnim katarom 1, vsled mrtvoda 3, vsled starostne oslablosti 2, za različnimi boleznjimi 6. Mej umrlimi so bili tuji 3 (= 12 %), iz zavodov 5 (= 32 %). Za vratico je obolelo 5 osob, za hribo 1.

— (Narodna čitalnica v Kranji) je preložila svojo maskarado na ponedeljek dne 25. t. m., ker za prvotno določeni dan ni bilo dobiti godbe.

— (Narodna čitalnica v Kostanjevici) priredi dne 24. t. m. v svojih društvenih prostorih maskarado. Začetek točno ob 8. uri. Nemaskirani plačajo globo 20 kr.

— (Posojilnica Žužemberška) imela bode dne 3. marca t. l. ob 2. uri popoludne v posojilničnih prostorih svoj redni občni zbor.

— (Gasilno društvo v Št. Petru) priredi dne 25. t. m. ob 8. uri zvečer v prostorih gosp. Lavrenčiča zabavni večer.

— (Za utrakvistično gimnazijo v Celji) vložila je peticijo tudi občina Dobje v kozjanškem okraju.

— (Za novi domovinski zakon) oziroma za nepremjeni vzprejem vladne predlage je trideset občin na spodnjem Štajerskem poslalo peticije državnemu zboru.

— (Iv Velenja) se nam piše: 20. februarja bila je volitev župana za Velenjski trg. Izvoljen je tako zaveden in delaven veleposestnik in trgovec Vinko Ježovnik jednoglasno; namestnik mu je Fr. Skubic naš zdravnik. Starešine pa so: K. pl. Adamovič, A. Rotnik, I. Lahovnik in Jos. Skaza; vsi možje zares naši možje! Obilo sadu pričakujemo lahko na národnem in gospodarskem polju. Bog in národ!

— (Ormoška ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda) je v svojem občnem zboru izvolila gospo Roko Mikl za predsednico, gospo Angelo Porekar za podpredsednico, gospo Ivanko Kranjc za tajnico in gospo Marijo Gomzi za dežurničarko. Namestnic tajnice je gospa Marija Štupca in namestnica blagajničarke gospodična Anka Frenzenfeld. Za veliko skupščino družbe se je izvolila gospodična Terezija Magdič. Po občnem zboru so se v prijaznem krogu vršile navdušene napitnice in prepevale narodne pesmi.

— (Občni zbor učiteljskega društva za Ormoški okraj) izvolil je sledeč odbor: Predsednikom g. Anton Porekar, nadučitelj na Humu; namestnikom g. Franc Vabič, nadučitelj na Runeču; tajnikom g. Avguštin Sabec, učitelj na Humu; blagajnikom g. Adolf Rosina, učitelj v Ormožu. Odbornikoma pa g. Ivan Košar, nadučitelj pri Veliki nedelji in g. Josip Rajšp, učitelj v Ormoži. Pregledovalci računov pa gdč. Lucija Gaberšček, učiteljica pri Svetinjah; g. Anton Šivka, nadučitelj pri Sv. Tomažu in g. Simon Strenkl, učitelj v Središču.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda za Tolsti vrh) in okolico na Koroškem bode imela svoj letni zbor v ponedeljek dne 25. t. m. ob 3. uri popoludne v gostilni gosp. Marije Ehleitner pri Fari. Po zborovanju bodo prosta zabava.

— (Nemška predavanja za Slovence na Koroškem.) Celovski „Mir“ se po pravici pritožuje, da kmetijska družba koroška napravlja shode v slovenskih okrajih ter pošilja tja svoja nemška potovalna učitelja. Tako sta na shodih Podkloštem, v Rožku in v Št. Jakobu na cesti govorila Nemca Hirsch in Kohlert. In vendar ima družba izbornega slovenskega potovalnega učitelja dr. Kramarja! Ni se čuditi če se slovenski gospodarji tacih nemških predavanj ne udeležujejo. O tej zadavi — pravi „Mir“ — bi bilo dobro govoriti s poljedelskim ministrom grofom Falkenhaynom.

— (Osobne vesti.) Kancelist pri zemljiški knjigi g. Ferdo Perhavec v Komnu je imenovan oficijalom pri deželnem sodišču v Trstu.

— (Volilski shod) je sklical drž. in dež. poslanec prof. Spinčič na nedeljo dne 24. t. m. v selo Mandiči na Boljunškem polju.

— (V kaznilnici težko ranjen) je bil v Kopru na dosmrtno ječo obsojeni litograf J. Krampert Sprl se je bil z nekim drugim jetnikom, ki ga je sunil z bodalom. Težko ranjenega so prevedli v tržaško bolnico.

— (Zgorela sta) pri velikem požaru, ki je nastal te dni v Rovinju v Betlehemske ulici, stari posestnik Pedicer in njegova žena. Odrasli sin posrečenih, ki je hotel rešiti roditelja, se je budo opkel in bode tudi težko okreval. Mej prebivalci hiše je nastal grozen strah.

* (Ruščina v nemški vojski.) Generalno nadzorstvo za vojno naobraževanje v Berolinu je sklenilo, da od Velike noči letosnjega leta uvede v vseh razredih kadetnih kornih šol ruščino poleg angleščine kot učni predmet. Kadetom bodo dovoljeno učiti se jednega teh dveh jezikov po prosti volji. Š tem se je storil zopet važen korak za razširjenje ruskega jezika v nemški vojski, jednak odredbi v francoski vojski, ki določuje obligatno učenje nemščine v francoskih vojnih šolah.

* (Madjarska napitnica ruskega polkovnika.) Te dni so častniki huzarskega polka v Novi Zuki jezdili obiskat sosedno rusko posadko. Kozaški častniki so jih z veseljem pozdravili. Pri banketu, ki so ga kozaški častniki priredili na čast madjarskemu gostu, je kozaški polkovnik v gladki madjarščini napival ogerskim častnikom. Sploh se je opazilo, da kozaški častniki govore vse jezike sosednjih dežel.

* (Nova Mascagnijeva opera.) Te dni se je pela v Milanu prvikrat nova opera „Viljem Ratcliffe“, katero je zložil skladatelj opere „Cavalleria rusticana“. Nekatere glavne prizore je Mascagni že izdelal l. 1881. in 1882., ko je bil še nepoznan potnjoč operetni dirigent. Po sijajnem uspehu „Cavallerie“ je začel l. 1890. zopet nadaljevati pričeto delo. Libreto mu je oskrbel Maffei in po romantični drami Heinejevi. Opera je dosegla prav lep uspeh, posebno v zadnjih dveh dejanjih. Skladatelja je navdušeno občinstvo poklicalo brezstevilnokrat na oder.

* (Zima v Italiji) je letos izredno huda. Od vseh strani se poroča o groznem mrazu. V Neapolju je bilo 5° mraza, v Turinu pa 16°, na drsaliju Valentino pa celo 21°! V Siciliji so bili hudi snežni viharji, ki so naredili neizmerno škodo na pomarančnih, limoninah in mandelnovih drevesih. V nekaterih krajih je sneg do metra visok!

* (Roparski umor zaradi 1 gld. 69 kr.) V Lvovu je hišnik Goryeo ubil hišno posestnico Kasprzykiewicz, pri kateri je svoj čas služil in oropal 1 gld. 69 kr. Policija je morilca koj drugo noč po storjenem umoru zasačila. Morilca je izdal njegov lastni sinček.

Slovenci in Slovenke! ne zábite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali:

Za družbo sv. Cirila in Metoda: Ždujoči ob krsti nepozabnega prijatelja Ivana Mediča, Fran Cvek 2 kroni, Vladimir Tomec 4 krone, Ivan Korbar 4 krone vsi v Ljubljani. — Gosp. Ivan Resman v Velenji 10 krov zložili starešine po volitvi župana Vinka Ježovnika pri Vodetu v Velenji z gesmom: „V odločenem in složnem delu je narodova rešitev.“ — G. Margareta Šutej v Jaledolu, parna žaga, 7 krov, nabrane v veseli družbi; darovali so gg. Ign. Novak, Jos. Ančik, Jos. Zupan, Ant. Arko, Jos. Richard in Ivan Šutej. — Skupaj 27 krov. — Živelji rodoljubni darovalci in darovalka in njih nasledniki!

Za slovensko šolo v Velikovcu so zložili ter poslali družbi sv. Cirila in Metoda duhovniki rojeni v brezniški župniji 300 krov. Darovali so: V. č. gg. Ivan Dolžan, župnik na Trsteniku, 20 k; Ignacij Fertin, župnijski upravitelj v Fužinah, (Weissenfels) 10 k; Frančišek Finžgar, semeniški duhovnik v Ljubljani, 6 k; Urban Golmajer, tomajski dekan v pokoju, častni kanonik, 20 k; Tomaž Kajdiž, dekan v Moravčah (že poprej 6 k.) 14 k; Anton Mežnarec, mestni župnik in dekan v Kranju 40 k.; Josip Pogačnik, župnik v Kotljah na Koroškem, 20 k.; Ivan Pristol, kapelan v Črnomlju (že poprej 2 k.) 4 k.; Josip Pristol, kapelan v Dobu, 10 k.; Simon Pristol beneficijat v Št. Vidu pri Zatičini, 10 k.; dr. Ivan Svetina, gimn. prof. v Ljubljani, ud nadzorništva družbe sv. Cirila in Metoda (že poprej 10 k.) 26 k; Frančišek Vohinc, župnik v Križah pri Tržiču, zlatomašnik, 20 k.; Anton Zupan, kapelan c. in kr. mornarice v mornarski bolnici v Pulju, 10 k.; Frančišek Zupan, župnijski upravitelj v Poljanah v Istri, 20 k.; Mihail Zupan, župnik v Sostrem 20 k.; Tomo Zupan, gimn. profesor v Ljubljani, prvomestnik družbi sv. Cirila in Metoda (že poprej 20 k.) 40 k. S tem darom si je pridobil skupina duhovnikov Brezničanov pokroviteljstvo družbe sv. Cirila in Metoda. Zastopnik pri veliki skupščini bo najmlajši župnik, za sedaj veleč. g. Josip Pogačnik, župnik v Kotljah na Koroškem. Nabiratelju, kateri se gospodom darovateljem iskreno zahvaljuje, izrekla se je od jedne strani želja, naj bi se spopolnila še druga pokroviteljina, katere je s tem že polovico vplačane. Ako je več gospodov rojakov te misli — živelji! Potem bi bil polag najmlajšega župnika drugi zastopnik pokroviteljev nastarejši kapelan. Naj dostavimo temu poročilu nekatere stavke iz pisma, s katerim je g. nabiratelj spodbudil svoje rojake, da so zložili navedeno sveto: „Odkar je družba sv. Cirila in Metoda razglasila sklep, da hoče ustanoviti v Velikovcu štirirazredno slovensko šolo, katero bodo vodile šolske sestre, začeli so jej v obilnejši meri prihajati darovi zlasti od duhovske strani. Obilnih darov bo pa družba tudi potrebovala, da srečno izvrši ta svoj pogumni a velevažni ukrep. Slovenska šola v Velikovcu pod vodstvom šolskih sester bo brez dvombe rešilno zavetišče premnogim slovenskim otrokom v tužni Koroški, ne le v narodnem, ampak prav tako tudi v verskem oziru. — Ne dvomim, da bo šola izvrstnih odgojiteljev — šolskih sester — v kratkem času raztezala svoj blagodejni upliv ne le po bližnji velikovški okolici, ampak po vsej Koroški, kjer se

še glasi slovenska govorica. — Brezničani smo nekako sosedje koroškim Slovencem; naši očetje so bili od nekdaj v prijateljski dotiki z njimi. Pokažimo jim duhovniki Brezničani ob priliku, ki je zanj v verskem in narodnem oziru tako eminentne važnosti, skupne svoje simpatije s tem, da zložimo za šolo v Velikovcu 200 krov, kolikor znaša pokroviteljnina za družbo sv. Cirila in Metoda. Morda spodbudimo s svojim izgledom tudi druge skupine duhovnikov ali neduhovnikov, da začnjo pristopati na ta način kot pokrovitelji družbi sv. Cirila in Metoda.“

Knjizevnost.

— Ahn, Bibliographische Seltenheiten der Trüberliteratur, Graz 1894. Verlag von Otto Harassowitz, Leipzig, cena? — To delce popolnjuje Elzejeva raziskavanja o Trubarjevem literarnem delovanju. V uvodu pripoveduje pisatelj, kako so zgali in uničevali slovenske protestantske knjige in pojasnjuje, zakaj nam je marsikatero delo iz protestantske dobe le po imenu znano, tako da še le iz poznejših knjig izvemo, da je bilo tiskano. Pa tudi tista dela, ki so se ohranila, nahajajo se v tako malo eksemplarjih, da jih moramo smatrati za prave književne redkosti. Na prvem mestu opisuje jedini popolni izvod Spangenbergove postile, katero sta prestavila Kreli in Juričič, in katero je našel dr. V. Oblak v Zgoričah pri Podkloštru (prim. Matičin „Letopis“ 1894, str. 205). Potem govorí o naslednjih redkostih, ki se nahajajo v graški vsečiliščni knjižnici: Dalmatinov „Novi testament“ (v hrvaškem jeziku), Trubarjev „Catechismus s dveima izlagama“, Trubarjev „Ta celo novi testament“ in Dalmatinova „biblia“. (Dr. Elze v Benetkah je priobčil v lanskem „Jahrbuch der Gesellschaft für die Geschichte des Protestantismus in Österreich“ dve razpravi o Trubarjevi dob: „Die slow. protestantischen Gebetbücher des XVI. Jahrhunderts“ in „Die slow. protestantischen Ritual-, Streit-, Lehr- und Bekenntnisschriften des XVI. Jahrhunderts“).

— „Matica Hrvatska“ je vsem svojim članom dopolnila za lani izdane knjige; kdor jih ni dobil, naj se oglaši pri dotednem poverjeniku, oziroma pri društvenem odboru v Zagrebu do dne 20. t. l. Kdor bi se oglašil pozneje, tega zahteve bi „Matica Hrvatska“ ne mogla več uvaževati. „Matica“ ima lauskih knjig še mnogo v založbi (blizu 1000 izvodov vsake izdanih knjig) in prosi zategadelj poverjenike svoje in prijatelje, naj zbirajo društvenike tudi za lansko leto, da se zaloga razprodaja. Kdor je z društvenino na dolgu, tega prosi odbor, da jo poravnava vsaj do konca meseca marca, ker „Matica“ ta denar nujno potrebuje in ne more lauskih računov poravnati in zaključiti, dokler ni vse v redu. Dalje prosi poverjenike, kateri še niso ali ne popolno poslali imenika društvenikov za lansko leto, naj to čim prej mogoče store.

Brzojavke.

Gorica 22. februarja. Zatrjuje se, da je dež. glavar grof Franc Coronini podal ostavko in se odpovedal državnozborskemu mandatu. Gotovosti še ni, sodi se pa, da je to povod, da je namestnik Rinaldini včeraj prišel sem.

Dunaj 22. februarja. Klub nemške levice je bil sinoči sklican na sejo, katera je trajala več ur. Razpravljalo se je o celjskem vprašanju. Debate se bile viharne. Ghon je ostro napadal ministra Wurmbranda, da je štajerske deželne poslane pridobil za resolucijo, katere pravi pomen — da je namreč naperjena zoper nemške zahteve — se je šele sedaj spoznal. Hallwich je ministru Pernerju očital, da je celjsko vprašanje predstavljal klubu kot dedičino po ministru Gautschu, dočim je nastalo, ker je Hohenwart sprožil in je šele koalicijska vlada obljudila Hohenwart izpolnitve te slovenske želje. Ministra sta se zagovarjala in pojasnjevala vso stvar, vzlič temu pa je večina levicarjev z njiju postopanjem jako nezadovoljna.

Dunaj 22. februarja. Poslanska zbornica razpravlja danes o kazenskem zakonu in sicer o določbah glede veleizdaje in glede razdeljenja velečanstva. Prihodnja seja bo v sredo.

Dunaj 22. februarja. Konservativni klub je privolil, da stavi post. Dipaulli v poslanski zbornici konkreten predlog, kako zagotoviti, da malii davkoplačevalci vsled davčne reforme ne bodo izgubili volilne pravice.

Praga 22. februarja. Izjemno sodišče je obsodilo urednika „Narodnih Listov“ Anyša na 80 gld. globe, sotoženega Pachmeyra na štiri mesece v ječo.

Dunaj 22. februarja. Cesar je pomilostil štiri na ljubljanskem gradu zaprte kaznjence.

Poslano.

Z ozirom na dopis iz Ribnice v št. 42. „Slovenca“ in na razne druge volilne manevre izjavljam nastopno:

Ni resnično da sem glasoval za 1000 gold. subvencije za nemški pouk, ampak za neobligatni slovenski in nemški pouk na večrazrednicah, ako se iz početka šolskega leta oglasi vsaj 10 otrok za tak pouk. — Neobligatne slovenske se je učilo leta 1893./94. na nemških ljudskih šolah v Ljubljani 256 šolskih otrok, v Kočevji pa se je uči sedaj 111 otrok. Pouk v drugem deželnem jeziku namenjen je v prvi vrsti onim učencem, ki ne ostanejo doma, ampak se hočejo še dalje izobraževati.

Ni res, da so mi vrla, kočevski župan ali kočevski volilci sploh obljubili svojo podporo, da so mi stavili za to kake pogoje ali da sem jih vsprijel.

V Ribnici, dne 21. februarja 1895.

Fr. Višnikar,
deželni poslanec.

Razširjeno domače zdravilo. Vedno večja po-pratevanja po „Moll-ovem francoskem ūganju in soli“ dokazujo uspešni upliv tega zdravila, zlasti koristnega kot bolesti utešujočem, dobro znano antirevmatično mazilo. V steklenicah po 90 kr. Po poštnem povzetju razposilja to mazilo lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik na DUNAJI, Tuchlauben 9. V zalohah po deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. 4 (4-2)

Umrli so v Ljubljani:

20. februarja: Marija Unger, mizarjeva žena, 25 let, Dunajska cesta št. 29. — Elizabetta Walland, šivilja, 80 let, Kolodvorske ulice št. 32. — Makso Novotny, sladčičarjev sin, 8 mesecev, Gradišče št. 2.

21. februarja: Pavle Dovjak, delavčev sin, 2 leti in 8 mesecev, Dunajska cesta, delavska hiša I.

V vojaški bolnici:

19. februarja: Gašper Pikel, trobentač, 23 let.

V deželnih bolnicah:

20. februarja: Matevž Armič, gostač, 84 let.

Meteorologično poročilo.

Bar.	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
febr.	7. zjutraj	739 9	-17 2	brezv.	meglja	
21.	2. popol.	737 9	- 5 8	sl. jzh.	jasno	0 00 mm
21.	9. zveče-	736 9	-11 2	brezv.	jasno	

Srednja temperatura -11·4°, za 11·1° pod normalom.

Dunajska borza

dne 22. februarja 1895.

Skupni državni dolg v notash.	101	gld	85	kr.
Skupni državni dolg v srebra	102	.	15	.
Avstrijska zlata renta	125	.	15	.
Avstrijska kronska renta 4%	100	.	90	.
Ogerska zlata renta 4%	124	.	15	.
Ogerska kronska renta 4%	99	.	55	.
Avstro-ogerske bančne delnice	1087	.		
Kreditne delnice	411	.	50	.
London vista	123	.	80	.
Nemški drž. bankovci za 100 mark	60	.	42	.
20 mark	12	.	09	.
20 frankov	9	.	81	.
Palijanski bankovci	46	.	65	.
C kr. cekini	5	.	81	.

Zahvala.

Za došle nam pojave globokega sočutja povo-dom prerane smrti našega nesrečnega ljubljence

Milana Medena

za darovane prekrasne vence, za mnogobrojno spremstvo k zadnjemu počitku izrekano vsem udeležencem in sosebno velečastitemu gosp. ravnatelu tukajšnje c. kr. višje realke ter sošolcem rajnkega, kakor tudi vsem, ki so nas tolažili v teh trudnih dneh žalosti in obupa, tem potom našo najiskrenjež zahvalo z odkritostreno željo, da nemila osoda ne bi nikomur naklonila tako težkega gorja.

V Ljubljani, dne 22. svetega 1895.

(205)

Žalujoči ostali.

Stev. 3491.

(192-2)

Mesnice v najem!

V četrtek dne 28. t. m. dopoludne ob 10. uri oddale se bodo pri podpisanim magistratu

a) jedna mestna mesnica v poslopiji za shrambo mestnega gasilnega orodja v Šolskem drevoredu in

b) tri mestne mesnice v mestnem poslopiji št. 8 v Vodnikovih ulicah za dobo od 1. maja letos naprej potom očitne dražbe v najem.

Magistrat dež. stolnega mesta Ljubljane
dné 12. februarja 1895.

Spominjajte se dijaške in ljudske kulinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in operokab, kakor tudi pri neprtičkovanih dobitkih.

Srajce za gospode

za koje se garanjuje, da se dobro prilega, iz najboljšega materijala, z gladkimi prsi po gld. 27·50, z v gube nastrandimi prsi po gld. 29·— 12 komadov, prodaja promptno iz zaloge ali pa narejene po meri, kakor tudi na findeže in najsolidnejše (1854-7)

vovratnikih in manšetah.

Henrik Kenda, Ljubljana.

Generalno zastopstvo: A. Motsch & Co., Dunaj, I., Lugeck 3.

„Kupuj pri trgovcu, a ne pri branjevcu!“

pravi star pugovor.

To velja po vsej pravici o mojem etablissementu, kajti je tako velika prodajalnica, kakršna je moja, ima vselež tega, da kupujejo veliko mnogo blaga, ki jih plačujejo sproti v gotovini, in vselež drugih ugodbih oziroma minimalne stroške, ki so potem v prid tudi kupcem.

Dražestni vzorec zasebnim naročiteljem zastonj in poštine prost. — Knjige vzorcev z bogato vsebinou, kakršnih doslej te ni bilo, za krojače poštine prost.

Blago za oblike.

Peruvien in dosking za visoko duhovščino, potem blago, kakor je predpisano za c. kr. uradniške uniforme, tudi za veterance, gospodinjstva, telovadice, livreje, sukno za biljarde in igralne mize, prevleke za vozove.

Največja zaloga štajerskega, koroškega, tirolskega lodna itd. za gospode in gospa po originalnih tovarniških cenah v tako veliki izberi, kakršnih ne more nudititi niti dvajseterna konkurenca.

Največja izbera samo finega, trpežnega suknega blaga za gospa v najbolj modernih barvah. Blago, ki se dà prati, potni plaidi od 4—14 gld., potem tudi krojaške potrebščine kakor podšivki za rokave, gumbi, šivanke konec itd.).

Ceni primerno, pošteno, trpežno, čisto voljeno suknego blaga in ne malovredne cunje, ki komaj toliko sta-nejo, kolikor iznša zasluzek krojačev, priporoča

J. STIKAROF SKY

v Brnu (Avstr. Manchester).

Največja tovarniška zaloga suknja v vrednosti 1 milij. gld.

Razpošiljanje le proti povzetju.

Svarilo! Agenti in krošnjarji prodajajo svojo nič-vredno robo često za „Stikarofskyje blago“. Da se pride takim sieparijam v okom, ki so na skodo p n kupovalcem, javljam, da takim ljudem ne prodajam blaga pod nobenim pogojem. (19-11)

Prijetje ne v lekarni „k anglo-ju varuhu“

C. Braday v Kromeříži (Morava) starožitno in poznato zdravilo, ki oživlja funkcije želodeca in ga krepi, če je prebava motena. Fristo le z zraven nativnemu varstveno znamku in podpisom. (1436-11)

Cena steklenički 40 kr, veliki steklenički 70 kr.

Navedeni so tudi sestavnii deli.

Marijaceljske kapljice za želodec dobivajo se pristne v Ljubljani: lekarna Piccoli, lekarna Mardetschläger; v Postojni: lekarna Fr. Baccareich; v Škofji Loki: lekarna Karol Fabiani; v Radovljici: lekarna Aleksander Roblek; v Rudolfovem: lekarna Dom. Rizzoli, lekarna Bergmann; v Peuerbachu: lekarna pl. Payer; v Kamniku: lekarna J. Močnik; v Črnomostju: lekarna Ivan Blažek; v Ribnici: lekarna Jos. Ančik.

C. kr. glavno ravnateljsivo avstr. drž. železnice

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1894

Nastopno omenjeni prihatali in v edinstveni časi označeni so v rednjevropskem času. Srednjoevropski čas je krajnemu času v Ljubljani sa 3 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 1. ur 5 min. po mori osebni vlak v Trbiž, Pontebel, Beljak, Celovec, Franconfeste, Ljubno, ob Selštal v Aussem, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Steyr, Linz, Budjevico, Plzen, Marijine varo, Egger, Karlovje varo, Francovje varo, Prago, Lipko, Dunaj via Amstetten.

Ob 6. ur 10 min. ajtajri osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.

Ob 7. ur 10 min. ajtajri osebni vlak v Trbiž, Pontebel, Beljak, Celovec, Franconfeste, Ljubno, Dunaj, ob Selštal v Solnograd, Duna via Amstetten.

Ob 12. ur 55 min. dopoludne osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.

Ob 11. ur 50 min. dopoludne osebni vlak v Trbiž, Pontebel, Beljak, Celovec, Franconfeste, Ljubno, Dunaj, ob Selštal v Solnograd, Duna via Amstetten.

Ob 4. ur 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno, ob Selštal v Solnograd, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovca, Planja, Budjevico, Solnograda, Linz, Steyr, Pariz, Genova, Otrich, Bregenč, Marijine varo, Egger, Francovje varo, Karlovje varo, Prago, Lipko, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. ur 20 min. sicer osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljane (juž. kol.)

Ob 8. ur 53 min. ajtajri osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipko, Prago, Francovje varo, Karlovje varo, Egger, Marijine varo, Planja, Budjevico, Solnograda, Linz, Steyr, Gmunden, Ischl, Aussem, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovca, Beljak-Franconfeste, Trbiž.

Ob 8. ur 10 min. ajtajri mešani vlak in Kočevja, Novega mesta.

Ob 11. ur 27 min. dopoludne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipko, Prago, Francovje varo, Karlovje varo, Egger, Marijine varo, Planja, Budjevico, Solnograda, Linz, Steyr, Pariz, Genova, Otrich, Bregenč, Marijine varo, Egger, Francovje varo, Karlovje varo, Prago, Lipko, Dunaj via Amstetten.

Ob 9. ur 25 min. sicer osebni vlak in Kočevja, Novega mesta.

Ob 9. ur 31 min. sicer osebni vlak s Dunaja preko Amstettene in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiž.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. ur 23 min. ajtajri v Kamniku.
Ob 9. " 05 " popoldne :
Ob 6. " 50 " sicer :

Prihod v Ljubljane (drž. kol.)

Ob 8. ur 46 min. ajtajri in Kamniku.
Ob 11. " 15 " dopoludne :
Ob 6. " 30 " sicer :

(5-43)

Še prav dobro stoji

Kranjska vinarna v Lj